

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *A lakásügyek rejtelmeiből*

Forrás:

Nemzeti Újság

Bp.
(Hely)

1922. 731
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1922"

Személy

Helyszám

Közp nyomt. XX. cs

A lakásügyek rejtelmeiből

Az Erzsébet-köruton van egy emberbaráti magánvállalkozás, amelyik a köztisztviselőknek „lelépés nélkül” kínál es hirdet lakásokat. Természetes tehát, hogy ma, amikor minden gondok és minden keserőségek homlokterében a lakásmizéria izgatja a kedélyeket, a zengzestes reklámra tömegesen jelentkeznek az agyon-sanyargatott köztisztviselők, mint a fogfájós emberek abban az anekdotában, amelyikben a fogművész úgy huzott és hirdetett „fájdalom nélkül” fogakat, hogy a „fájdalom nélkül” kitétel az élelmes fogművész közérületére vonatkozott. És hogy a szóban forgó emberbaráti magánvállalkozás trükkje ehhez a fogművészeti fogáshoz mily veszedelmesen hasonlatos, azt dokumentálja egy hozzánk érkezett levél.

A levél írója felvágatott az emberbaráti magánvállalkozás irodájába, ahol hatévi keserves lakástalanságának tulesordult reményeivel éppen térdre akart hullani a lakás-elizeum egyik cerberusa előtt, amikor megtudta, hogy lelépés?... lelépés, az nincs ugyan, ellenben a lakásügyeket x. y. ügyvéd intézi, akit ezért honorálni kell. Azt is hozzátették diszkrétén, de nyomatékosan, hogy „borsosan”. Fontos az, hogy nincs lelépés! — gondolta a mi jámbor köztisztviselőnk és félóra multán már az emberbaráti magánvállalkozás jogtanácsosa előtt tördelte a kezét. Az ügyvéd leültette, majd megállapítván, hogy ilyen esetben elsősorban „a jogi tanács” a fontos, ennek eszközlésére 100—150 K-ért hajlandónak nyilatkozott. Az igenlő válasz halk elrebegése után következett a „jogi tanács”.

— Amennyiben megbizik bennem, — hangzott a jogi orákulum — ezer koronáért három lakáscimet rendelkezésére bocsátok és megszerkesztem a beadványokat is.

Ez után a hallatlan nagylelkűség után a mi köztisztviselőnk természetesen meghökkent egy kicsit, annál is inkább, mert az ügyvéd semmiféle garanciát nem vállalt arra nézve, hogy

a „lelépés nélkül” hirdetett lakásmanőver sikerülni is fog, ellenben a háromperces „jogtanács”-ért szigoruan begombolt száz koronát. Hát kérem, eltekintve attól, hogy ilyen „jogtanács”-hoz elemi iskolai képesítés is untig elegendő, s hogy a három percenként adagolt 100 korona honorárium, napi hat órás munkaidőt alapul véve, pont 12.000 koronát jelent: minden jóérzésű ember felháborodik azon, hogy a paragrafusok mögé bujtatott sáfárkodás nyiltan és tudatosan nyomorgó köztisztviselőknck utolsó fillérei után nyujtsa ki a kezét. S éppen ezért, ha netán az illetékesek közül valakit érdekelne az eset, a panaszos levél bármikor rendelkezésére áll.

esfővárosi házinyomda 1922